

Stanisław Dawidziuk

NADANIE TYTUŁU PROFESSORA HONORIFICUM
WYŻSZEJ SZKOŁY MENEDŻERSKIEJ W WARSZAWIE
PROFESOROWI NAUK MEDYCZNYCH DOKTOROWI
HABILTOWANEMU VLADIMÍR'OWI KRČMÉRY'EMU

[**słowa kluczowe:** laudacja, professor honorificum, nauki medyczne, pomoc humanitarna, Team Tropic]

Streszczenie

Na początku grudnia 2012 roku w Wyższej Szkole Menedżerskiej w Warszawie odbyła się podniosła uroczystość nadania tytułu *professora honorificum* profesorowi Vladimír'owi Křméry'emu. W laudacji przedstawiono dokonania profesora na gruncie medycyny pracy naukowej oraz działalności humanitarnej i charytatywnej.

* * *

Wasza Magnificencjo, Panie Rektorze, Magnificencje, Spectabilis, Honorabiles, Wasza Ekscelencjo Panie Ambasadorze, Szanowny Panie Marszałku, Cives Academici, Szanowni Goście, Drodzy Studenci.

Jest dla mnie wielkim zaszczytem, że na dzisiejszym uroczystym posiedzeniu Dostojnego Senatu Wyższej Szkoły Menedżerskiej w Warszawie mogę przedstawić osobę cieszącą się uznaniem na całym świecie, jako autorytet w dziedzinie medycyny, opieki zdrowotnej, pracy socjalnej, humanizmu oraz publicystyki naukowej – pana profesora Vladimíra Krčméry, któremu Wyższa Szkoła Menedżerska w Warszawie nadaje najwyższą akademicką godność, tytuł *professora honorificum* WSM. Profesor Krčméry jest niezwykle interesującą osobistością, człowiekiem wykształconym i obdarzonym dociekliwym umysłem, należy do ludzi, o których możemy powiedzieć, że spotkanie z nimi wzbogaca nasze życie.

Vladimír Krčméry urodził się w 1960 roku w Bratysławie. Jego matka była lekarką, a ojciec naukowcem. Ukończył Wydział Lekarski Uniwersytetu

J. A. Komensky'ego w Bratysławie (Lekárska fakulta na Univerzite Komenského w Bratislave). Tuż po ukończeniu studiów poświęcił się medycynie tropikalnej, której pozostał wierny do dziś. Studia podyplomowe odbywał nie tylko na Słowacji, ale także na uniwersytetach w Republice Czeskiej, Wielkiej Brytanii i Stanach Zjednoczonych. Specjalizuje się w chorobach zakaźnych, chorobach onkologicznych, farmakologii klinicznej oraz chorobach tropikalnych. Żona profesora Vladimíra Krčméry – Teresa, jest lekarzem i nauczycielem akademickim, mają czworo dzieci. W czasach komunistycznych Pan Profesor był aktywnym członkiem podziemnych kościelnych ruchów młodzieżowych. Po upadku „żelaznej kurtyny” wielokrotnie uczestniczył w prywatnych audiencjach u papieża Bł. Jana Pawła II. Jako wierzący rzymskokatolik od wielu lat publicznie angażuje się w walkę o prawa tych, którzy znajdują się na marginesie zainteresowania społecznego i nawołuje do tego, że pod żadnym warunkiem nie można ingerować w życie drugiego, a szczególnie w życie człowieka bezbronnego.

Profesor V. Krčméry zaczął pracować na Oddziale Chorób Zakaźnych Kliniki Akademickiej w Bratysławie (*Klinike infekčných chorôb vo Fakultnej nemocnici v Bratislave*), skąd przeszedł do Instytutu Onkologii św. Elżbiety (*Onkologického ústavu sv. Alžbety*), gdzie pracował jako ordynator Oddziału Farmakologii Klinicznej (*Oddelenia klinickej farmakológie*). Uczestniczył w zakładaniu Wydziału Opieki Zdrowotnej i Pracy Socjalnej w Trnawie (*Fakulty zdravotníctva a sociálnej práce v Trnave*) oraz Słowackiego Uniwersytetu Opieki Zdrowotnej w Bratysławie (*Slovenskej zdravotníckej univerzity v Bratislave*). Jest założycielem niepublicznej Wyższej Szkoły Nauk o Zdrowiu i Pracy Socjalnej św. Elżbiety w Bratysławie (*Vysokej školy zdravotníctva a sociálnej práce svätej Alžbety v Bratislave, WSOZiPS*), gdzie dziś piastuje godność rektora. Prowadzi wykłady na licznych uniwersytetach oraz w instytucjach medycznych na Słowacji i za granicą. Jest członkiem krajowych i zagranicznych rad redakcyjnych, komisji i grup roboczych w dziedzinach, w których się specjalizuje. Jest również członkiem wielu znaczących ogólnoswiatowych organizacji medycznych. Można tu wspomnieć na przykład przynależność do Królewskiego Kolegium Lekarzy Wielkiej Brytanii oraz Amerykańskiego Kolegium Lekarzy. Otrzymał liczne nagrody, np. Naukowca Roku za rok 1999 za wprowadzenie planowanego progresywnego leczenia przeciwniekcyjnego pacjentów onkologicznych z komplikacjami po chemioterapii cytostatystycznej, stworzył algorytmy, które stały się częścią zaleceń europejskich (EORTC). Następnie otrzymał Nagrodę Funduszu Literackiego Słowackiej Akademii Nauk za 2006 rok (*Cena literárneho fondu Slovenskej akademie vied*), Nagrodę Prezydenta Bratysławy (*Cena primátora Bratislavy*) za rok 2010, Nagrodę Klubu Gospodarczego (*Hospodárskeho klubu*) Zlatý Biatoc za rok 2010, Kryszta-

łowe Skrzydło (*Krištál'ové krídlo*) w 2010 roku oraz szereg innych. Jest autorem wielu monografii. Jego artykuły są często cytowane w najbardziej znaczących publikacjach i czasopismach specjalistycznych. Profesor Krčméry otrzymał dwa doktoraty honoris causa: na University of Scranton w USA w 2007 roku oraz Uniwersytecie w Czeskich Budziejowicach w roku 2006. Był nominowany do Nagrody Nobla. Opublikował ponad 200 artykułów w czasopismach na listach filadelfijskich oraz jest 1097 razy cytowany w publikacjach z listy filadelfijskiej.

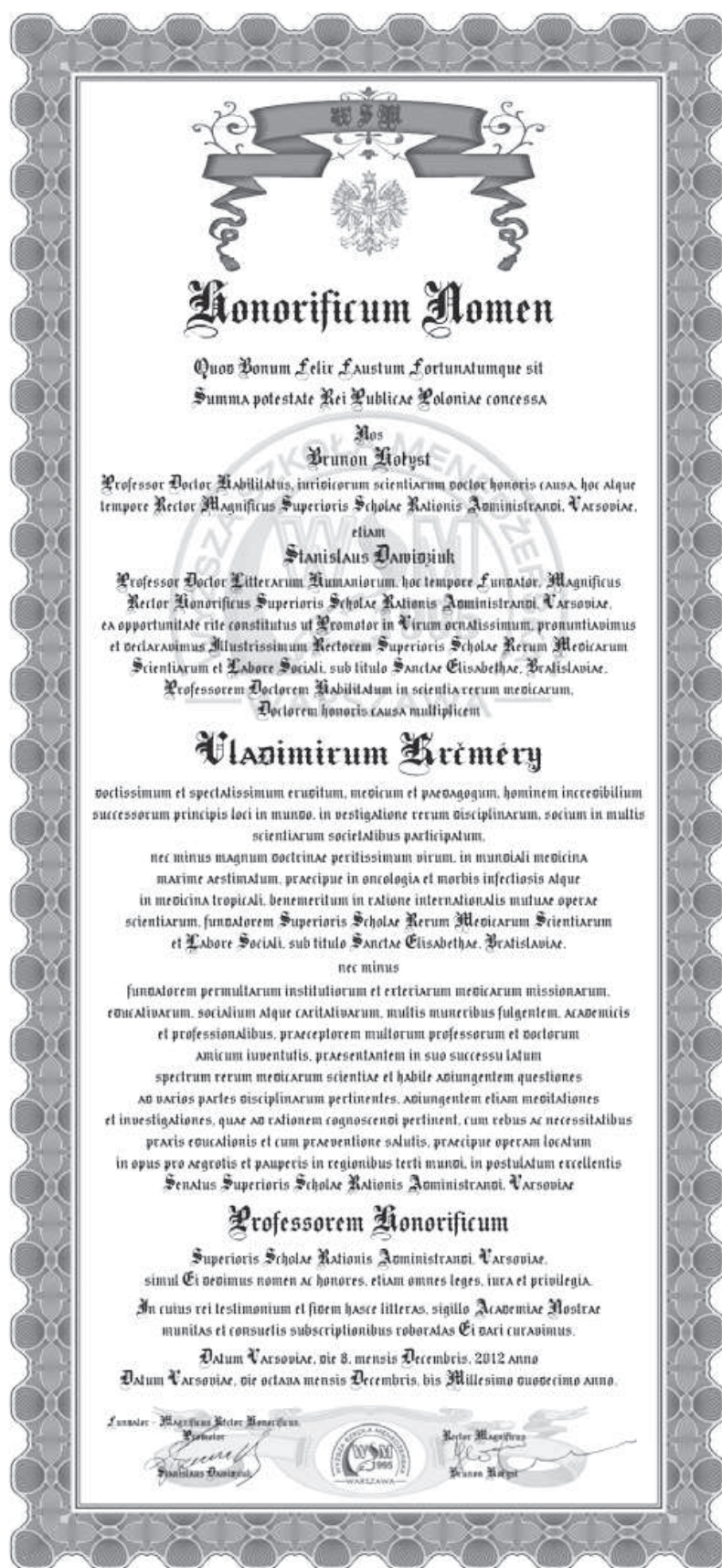
Wyższa Szkoła Nauk o Zdrowiu i Pracy Socjalnej św. Elżbiety w Bratysławie została założona 21 września 2002 r. W 2007 r. dołączyła do sygnatariuszy Wielkiej Karty Uniwersytetów Europejskich (*Magna Charta*), a od 2011 r. jest członkiem Europejskiej Asocjacji Uniwersytetów w Brukseli (*EUA Bruksel*). Prowadzi 92 programy studiów, z których 3 w Europie środkowej można studiować wyłącznie na : *praca misyjna i charytatywna*(studia magisterskie), *administracja i zarządzanie opieką zdrowotną*(studia magisterskie) oraz *tropikalna publiczna służba zdrowia*(PhD., doktor nauk humanistycznych – specjalizacja podyplomowa). Uczelnia ta zajmuje drugie miejsce na Słowacji pod względem liczby studentów zagranicznych. Studiuje na niej około 30000 studentów z 18 państw. W niezależnych rankingach oraz danych Ministerstwa Szkolnictwa Republiki Słowackiej, uczelnia ta pomimo swojej krótkiej historii i trudności w finansowaniu (jego braku) badań naukowych przez państwo, regularnie zajmuje czołowe pozycje.

Wyższa Szkoła Nauk o Zdrowiu i Pracy Socjalnej św. Elżbiety i jej Tropic Team 2003 roku został już 3 razy nagrodzony przez Ministerstwo Szkolnictwa Republiki Słowackiej za rozwój nauki i techniki, a w latach 2005-2010 otrzymał nagrodę „Zespół Naukowy Roku „. Z 6. medali zdobytych na igrzyskach olimpijskich i paraolimpijskich w Londynie w 2012 roku absolwenci tej uczelni zdobyli 2 złote i 2 srebrne medale.

Profesor V. Krčméry jest człowiekiem obdarzonym jasną wizją i poczuciem misji. Jako mądry i dzielący się swoim doświadczeniem nauczyciel, prowadzi działalność charytatywną pod nazwą Tropic Team, stanowiący zespół lekarzy, pracowników socjalnych oraz studentów zszej Szkoły Nauk o Zdrowiu i Pracy Socjalnej św. Elżbiety, który swoje osiągnięcia mierzy liczbą ocalonych istnień ludzkich w najuboższych krajach świata. W wyniku katastrof humanitarnych i konfliktów wojennych (klęska głodu w Kenii na granicy z Somalią, trzęsienie ziemi a następne pojawienie się cholery na Haiti, zamieszki w Południowym Sudanie) liczba pacjentów opatrzonych i leczonych przez lekarzy z Wyższej Szkoły Nauk o Zdrowiu i Pracy Socjalnej św. Elżbiety wzrosła do 50000 rocznie. Członkowie Tropic Teamu oprócz tego wykonują rocznie 5500 zabiegów chirurgicznych i zajmują się całodzienną opieką nad 342 sierotami w 5 krajach. Wszystkim tym zajmuje

się zaledwie 50 członków zespołu tropikalnego w ciągu roku. Tropic Team uczelni, obecnie bezpośrednio na miejscu lub pośrednio, uczestniczy w 72 projektach rozwoju w 25 państwach świata na pięciu kontynentach. Są to takie państwa jak: Kenia, Sudan, Rwanda, Burundi, Uganda, Etiopia, Kongo, Lesotho, Kamboża, Wietnam, Palau, Kirgistan, Kazachstan, Indie, Liban, Haiti, Boliwia, Honduras, Czad, Ukraina, Rumunia, Armenia, Serbia, Nigeria, Zambia. Obecnie są to następujące projekty: 5 ośrodków resocjalizacyjnych dla dzieci ulicy, 7 domów dziecka z leczeniem HIV, 6 domów dziecka, 15 klinik, szpitali i innych instytucji medycznych, 5 ośrodków leczenia malarii, 7 zagranicznych programów akademickich, 4 szkoły podstawowe, 3 ośrodki dla azylantów, 1 centrum diagnostyczne HIV, 1 projekt humanitarny i 18 projektów innego rodzaju. Do dziś w misjach wzięło udział 318 osób, przede wszystkim studentów, pracowników i doktorantów uczelni. Komentując szeroką skalę działań św. Elżbiety, profesor V. Krčméry powiedział: „*Pan Bóg nas na tej ziemi nie zatrudnił jako konserwatorów, ale po to, żebyśmy jego dary rozwijali i pomnażali*”. Profesor V. Krčméry, rektor największej niepublicznej uczelni wyższej na Słowacji, poświęca godną podziwu energię, temu, by szpitale w krajach rozwijających się miały nie tylko wystarczającą ilość leków, ale także temu, aby miały lekarzy świetnie przygotowanych merytorycznie i psychicznie – wielu właśnie z Czech i ze Słowacji. Z przekonaniem gorliwego chrześcijanina twierdzi: „*na sądzie ostatecznym jest lepiej mieć ubogich i biednych na ławie obrońców niż oskarżycieli*.” Ta jego troska o ubogich i biednych w Afryce oraz innych częściach świata wiąże się także z jego troską o bezbronnych w krajach rozwiniętych – przede wszystkim o nienarodzone dzieci. O ich prawa walczy nie tylko w pracy na swoim uniwersytecie, ale również w ważnych wystąpieniach publicznych. W 2005 roku poparł ogłoszenie 25 marca Dniem Dziecka Poczętego, a w 2011 roku z jego inicjatywy jako przewodniczącego Rady Naukowej Wyższej Szkoły Nauk o Zdrowiu i Pracy Socjalnej św. Elżbiety zostało przez członków tego gremium akademickiego przyjęte *Ogłoszenie poparcia dla lekarzy ze szpitali uniwersyteckich i wydziałowych odmawiających wykonywania aborcji*, które zostało podpisane przez 40 słowackich profesorów.

Cives Academici, zgromadziliśmy się tu, abyśmy dzięki nadaniu tytułu *professora honorificum* tej wielkiej osobowości, oddali się refleksji i skierowali swoje myśli na to, co jest przyrodzone gatunkowi ludzkiemu. Jesteśmy tu po to, aby zastanowić się nad wizją i misją, których najważniejszym motywem jest dobro, prawda, jedność, wiara, piękno i miłość. Jeżeli używam słów wielka osobowość, mam na myśli człowieka, u którego horyzontalna szerokość poznania łączy się z wertykalnym rozmiarem istnienia. Jest to człowiek, który osiągnął pozycję, pozwalającą mu nie tylko nawoływać do zasadniczej zmiany świata i siebie samego,

Ryc 1. Professor honorificum – Vladimir Krčméry

ale również tę zmianę realizować. Proste pójście dalej niż do tej pory nie jest rozwiązaniem, jeżeli nie chcemy angażować się w dalsze wyzwania kryzysu, który nas na wiele sposobów dotyka.

Wielki człowiek realizuje wizję, która go transcenduje. Realizuje wizję, która trwa. Dlatego wielki człowiek jest też człowiekiem tragicznym, ponieważ wizja jest tylko częściowo wykonalna, tylko w pewnej mierze i inaczej niż było to w pierwotnym założeniu możliwe do urzeczywistnienia. Nie jest jednak człowiekiem nieszczęśliwym, ponieważ ostatecznie jego wizja jest darem uwalniającym i pomimo ciosów zadawanych przez nieżyczliwych trwa. Jest człowiekiem szczęśliwym, ponieważ – parafrazując Komensky’ego – chociaż nie może wykonać, tego co należy wykonać, ale chce i może to wykonywać.

Zapewne nie można w tym ograniczonym czasie wymienić wszystkich nagród, członkostw w znaczących organizacjach oraz dzieł tak ważnej i obdarzonej charyzmą osobowości. Dla człowieka zawsze jest szczęściem lub darem, jeśli może się w życiu obracać wśród ludzi, którzy potrafią go swoim duchem zainspirować, którzy mu swoim zachowaniem i postawą wskazują lepsze możliwości i z którymi równocześnie mogą go łączyć przyjacielskie kontakty, których może darzyć intelektualnym i emocjonalnym zaufaniem. Do takich szlachetnych postaci należy także profesor Vladimír Krčméry – renomowany lekarz, nauczyciel, naukowiec, badacz, gestor i redaktor wielu prac naukowych, osobowość wszechstronnie wykształcona i kultywująca miłość do sztuki, muzyki, człowiek o przekonaniach chrześcijańskiego humanisty, który daje osobiste świadectwo wiary w działalności charytatywnej.

Szanowne Grono Akademickie, jestem przekonany, że nadanie tytułu *professora honorificum* profesorowi V. Krčméry’emu jest nie tylko docenieniem jego wybitnego dzieła, ale także świętem dla całej społeczności akademickiej Wyższej Szkoły Menedżerskiej w Warszawie, która dzięki temu uwidacznia swoje starania o zajęcie godnego miejsca w europejskim środowisku naukowym.